LILL-KAJSA.

Ett barndomsminne af Helge Kjellin.

Hon var sin moders afbild upp i dagen. Samma rödgula burrlockar, samma pigga, stora ögon och samma löjliga lilla trubbnäsa. Kanske det var just därför, som Kajsa alltid varit pappas lilla kelgris. Det var ju alldeles omöjligt att neka det rosenkindade ostyret något, när hon kom framstormande och klättrade upp i pappas knä för att ge honom middagspussen eller när hon om morgnarna kraflade sig upp i sängen till honom och lindade sina rara små armar kring hans hals och smått inställsamt hviskade något i örat.

Men det var just inte så godt om slantarna i snickar Gustafssons hem, och därför kunde det ju aldrig, bli tal om att ge ungen några dyrbarheter att leka med. Nej då. Det var mest saker, som pappa själf knåpade hop, stora, klumpiga, rödmålade trähästar utan både man och svans samt fyrkantiga brädbitar med svarta fönstergluggar, röda väggar och hvita knutar. Men lill-kajsa tyckte alltsammans var så obeskrifligt vackert och grannt och kunde sitta hela dagarna och leka med sina träklossar. Roligast var det i alla fall, när hon någon gång fick följa med till pappas verkstad, ty där fanns ju ett helt stort rum fullt med bara leksaker. Af hyfvelspånen gjorde hon sig armband och ringar och ormar och allt möjligt annat, och så såg det så lustigt ut, när de långa, knollriga träflisorna flögo omkring, bara pappa drog en brädlapp öfver en annan.

Men så glad hade hon aldrig varit som härom dagen, då mamma gifvit henne lof att gå ut och leka med de andra barnen i byn. De höllo just på med att hoppa hage, då en fin herre kom åkande där förbi och stannade alldeles bredvid dem. Barnungarna samlades nyfiket kring den främmande herrn och tittade undrande på hans konstiga åkdon. Det var en så lustig maskin med två hjul, som snurrade rundt,då man trampade på ett par lappar. Och de där lapparna kändes precis som "karutschan", mamma hade hemma i skrifbordslådan, tyckte Kajsa. Herrn hade visst åkt mycket fort, för han såg varm och trött ut, och svetten rann så rysligt om honom.

Kajsa hade nyss fått ett stort, grannt äpple af skomakar Olssons Greta och tänkte sig just nu till att åta upp det. Men så tittade hon på den varma herrn — han kanske också skulle tycka om att få sig ett —, så tittade hon på äpplet och se'n på herrn igen. Hur det var, så kom hon fram och neg så vackert och räckte honom det stora äpplet. Han tittade förvånad upp, så nickade han vänligt och tackade, medan han frågade, hvad den lilla, snälla flickan hette, och hvar hon bodde, och så tog han upp en stor, blank slant och gaf henne.

Hon blef så glad, så glad, att hon inte riktigt visste, på hvilket ben hon skulle stå utan hoppade jämnfota en lång stund och bara tittade på, hur vackert slanten blänkte i solskenet. Men i ett tag kom hon ihåg mamma och pappa och sprang hastigt hem för att visa dem, hvad den snälla herrn hade gifvit henne.

Å, hvad hon skulle köpa mycket för se,det hade mamma sagt, att man kunde få allting för pängar —. Hon skulle köpa pappa en ny halsduk och mamma ett rödt förkläde, och så skulle hon själf ha sig en riktig docka, en sådan, som bagarns Lisa hade fått till julklapp förra året och som kunde sofva och nicka. Å så skulle dockan ha en säng att ligga i och en stol att sitt på. Hon blef alldeles yr i hufvudet bara af att tänka på all den härlighet, som skulle köpas för den blanka slanten. "Det är allt bra lustigt ändå", tyckte hon, "att få så mycket för en så liten sak. Men tänk, om jag skulle tappa bort den. Det är nog bäst att jag håller den i handen, så är jag riktigt säker". Och hon knep duktigt tag om det lilla silfverstycket.

Men på vägen sprang hon förbi Johan och Olle, torpar Jonssons vildbasar, som flugit upp i ett körsbärsträd och nu ropade åt hon

— Hallå, Kajsa! Kom hit upp, ska' du få namnam.

Hon stannade och tittade upp i trädet. Å, hvad det fanns mycket körsbär däruppe, och så stora se'n.

Pojkarna mumsade och åto och smetade ner sig, så de voro alldeles svarta om både mun, haka och fingrar.

— Kasta ner lite då!

— Nej, kom upp, vet ja, så får du plocka själf.

Det var allt bra frestande. Hon behöfde ju bara klifva upp på den öfversta grenen och sträcka sig helt litet, så kunde hon nå dem. Och hon tog tag för att klättra upp — men i detsamma föll slanten.

— O min vackra slant, skrek hon till och började leta i gräset kring trädet. Pojkarna kommo ner och sökte hjälpa henne, och de letade och letade, men förgäfves — den hade totalt försvunnit.

Stackars Kajsa, hon grät så förtvifladt, att den lilla roliga uppnäsan blef alldeles röd. Stortjutande sprang hon hem och talade om alltsammans för mamma, som förgäfves sökte trösta sitt lilla hjärtegull.

— Se så, min flicka lilla, du får väl en annan slant igen. Se så, gråt inte nu.

Men hon var alldeles otröstlig. Och det var likadant en lång tid framåt. Dag efter dag letade hon vid körsbärsträdet — men med lika dåligt resultat.

Vintern kom, och snön gjorde slut på hennes letande. "I vår kommer nog slanten igen", tänkte hon. Och hon sprang ofta bort för att se efter, om inte marken vore bar ännu. Så kom den första dagen, när solen slickat bort de sista snöresterna. Redan tidigt var hon därute och letade. Med upprörd ifver petade hon bland stenarna och jorden, men hur hon pustade och hur hon sökte, så fann hon ändå ingenting. Då satte hon sig ner bredvid trädet och grät, häftigt och våldsamt, som barn bruka, grät öfver sin första, stora sorg.

HÖST.

Af Anders.

Det går en undertryckt klagande ton fram ur den gulnade löfdungen, då höstvinden sveper fram genom trädkronorna. — —

— — — Det är som om bladen sjöngo sin afskedssång till ljuset och sommaren, en sång så tyst och undergifven som en döende människas sista andetag — — —. Förbi är sommaren, de ljusa förhoppningarnas tid och hösten är här. Hösten är skördens, men också förintelsens tid. Hvad våren drog fram ur vinterns gömslen, hvad sommaren klädde i grönskande prakt förintas af hösten med frost och vind. Bladen rassla som förr emot hvarann, vinden leker som förr i trädens kronor, men det är dock ej mer som förr — — —. Hur lätt och lekfullt var ej bladens rassel under sommarens dagar och hur mildt smekte ej vinden då? Och nu — — —? Nu är vinden af frost kall och bladen nyss så gröna brutna och gulnade, beröfvade sin fägring och sin lifskraft. Nyss sjöngo de ej lifvets och glädjens melodi, nu gå sorgens klagande toner fram ur deras hopplöst undergifna prassel. Hvad som skänkte dem lifvet och lyckan har tagits bort och det återstår dem intet annat än att dö, — — — dö, och gömmas i en minneslös graf — — —. Ett efter annat brytas de och falla ännu i döden hvirflande om med sista återstoden af sin lifskraft. Allt tätare och tätare blir den färgskimrande, brokiga matta de ännu i dödsminuten breda ut mellan trädens stammar. Ännu en gång skola de fröjda människans blick genom sina färgers prakt, sedan kommer vintern och sveper allt i sin hvita, kalla slöja.

— — — — —.

Vid kanten af löfdungen, där åkerfälten taga vid, går en liten stig fram. En sådan där stig som vindlar sig fram mellan diken och stenar liksom en människolif genom tillvarons besvärligheter. Stigen gör en tvär krök förbi en sten som ligger i vägen och på stenen sitter en man. Han håller hufvudet lutadt i handen och betraktar de fallande löfvens dans med sorgsna, inåtvända blickar — — —. Ur blicken talar samma hopplösa sorg, som den

Det finnes ingen större tillfredsställelse än att känna sig torr och varm när man är ute i vått väder. Ni kan vara säker derpå om ni brukar TOWER'S FISH BRAND vattentäta oljekläder. Svarta eller gula. Till salu överallt.

höstvindens sus. Äfven här är det känslan af en drömd lyckas förintelse, som träder oss till mötes. Likasom löfven blekts och brutits af frostens vind har hä ett människohjärtas fagraste drömmar härjats af tillvarons kalla verklighet.

— — — I sommardagar hade han ofta suttit här på stenen och liksom nu lyssnat till vinden sång och bladens glada lek. Som suset så talade om lycka och glädje så lyste mannes blickar af lefnadslust och ljus. Och då sat han ej ensam på stenen. — — — Vid hans sida och med handen sluten i hans satt en ung kvinna med sommarsol i ögat och ett soligt leende öfver munnen. Och de bådas ögon talade om kärlek och deras läppar hviskade om tro. — — — Liksom de lekande löfven drömde de båda människobarnen endast om sol och ljus och ägnade aldrig en tanke åt höst och köld, liksom löfven trodde de på en evig kärlekens sommar.

— — — Men nu — — —, nu hade frosten brutit öfver deras hopp.

Och så kom det sig att mannen kände sina egna tankar ljuda sig till mötes i löfvens vemodsfulla rassel och han tyckte sig själf vara ett blad, lösryckt och brutet, hvirflande om bland alla d andra för att med dem samlas till förintelsen.

Hon, som delat hans förhoppningar, gett flykt åt hans drömmar hade med några kalla, all dagliga ord brutit deras förbindelse. I handen höll han ännu trefvet med afskedsorden — — —. Han hade läst dem många många gånger innan han kund tro, att det var sannt hvad dä stod. Som det friska gröna bla det ej förstår, att somaren är förbi då den första frostnatten sveder dess fina fibrer, så kunde han ej fatta, att hon, som varit han allt, kunde så hjärtlöst krossa deras drömda lycka. Det var doc sannt — — —, sommaren var förbi och hösten komen.

Han kände det som om hans ädlaste känslor rycktes upp och fördes bort af höstvinden och i stället för sommarens ljusa drömmar, drog där in en missmodets kyla i hans hjärta. Den korta sommarsagan var slut och endast minnets graf fanns kvar att ansa och vårda.

— — — — — —.

Den sista blekblåa skymten af höstens dager försvann, då man nen reste sig och gick från plat sen, där han jordat sin lycka Och vinden sjöng begrafnings hymnen och bladen rasslade mot hvarandra liksom för att ringa frid öfver grafven.

Vacker pälsverks-boa fritt.

Vi önska fästa våra fruntimmersläsares uppmärksamhet på det utmärkta tillbud "Friend Supply Co." i Boston göra i detta nummer. Detta kompani gifver bort till sina kvinnliga agenter en treflig och elegant pälsverksboa, och hvilken som helst som arbetar för Friend Supply Co. kan vara säker om att erhålla ett ärligt bemötande. Det är ett af de största och äldsta premiehus i Östern, det är en korporation på $200,000 kapital stock, och är fullt tillförlitligt och rättskaffens i sina affärer. Pälsverksboan, som gifves bort är förträfflig i alla afseenden, och hvem som helst som önskar, kan således förskaffa sig på ett lätt sätt en vacker pälsverkboa, som är både varaktig och komfortabel.

ÖNSKAS — En driftig man i hvarje County att representera och annoncera Hardware Dept., utdela profver etc. Lön $21 pr. vecka. Utefiftera förskotteras

Danmark.

Indre Missjon afholder sit Efteraarsmøde i Nakskov fra den 20. til den 22. November.

Kjøbenhavns Grundejerbank i Kjøbenhavn vil fra 1. Januar 1907 udvide sin Kapital fra 10 til 20 Millioner Kroner. Til samme Tid overtager Banken det store Bankhus D. B. Adler & Co.

Ingeniør Poulsens Telegraf. Den tyske Hær har allerede bestilt et vist Antal Telegrafstationer efter Ingeniør Poulsens System til et samlet Beløb af 180,000 Kr., og der forhandles om betydelig flere.

Kong Christians Mindesmærke. Nationalkomiteen til Indsamling til Mindesmærkerne for Kong Christian og Dronning Louise har nu udsendt den 7. Bidragsfortegnelse der udviser et samlet Beløb af 182,810 Kr. 35 Øre.

Danmarks rigeste unge Mand, Kammerjunker Ove Vind, skal være Legationssekretær i Wien. Han afløses som Attaché i Berlin af Kammerjunker, Premierløjtnant Wulff, Søn af den afdøde aarhusianske Petroleumskonge.

Ny Forening. Efter Forlydende vil Forsvarsminister J. C. Christensen tage Initiativet til Dannelse af en Forening, hvis Formaal skal være at paavirke Værnepligtige i Indkaldelsestiden ved legemlig og aandelig Adspredelse: Foredrag, Sang, Husflid, etc. Paa et konstituerende Møde i Kjøbenhavn vil Sagen blive forelagt en snævrere indbudt Kreds, hvorefter der, hvis Foreningen dannes, vil ske Opraab til Offentligheden.

Ingen Fængsels-Konkurrence. De danske Skomagermestres Organisationer har til Justitsministeren indgivet Klage over, at der i Horsens Straffeanstalt forarbejdes Fodtøj af Fangerne, hvilket Fodtøj sælges paa det danske Marked. Justitsministeren har svaret, at der af Fangerne fabrikeres en vis Art Flet-Sko (Mignonsko), men at Ministeren nu har tilkjendegivet den paagældende Entreprenør, at disse Sko kun maa sælges til Udlandet.

Skolebørn vejes og maales. En Komite bestaaende af Professor Westergaard, Generallæge Laub og Politilæge Søren Hansen vil søge Kultusministeriet om 10,000 Kroner til Udgifterne ved at lade Landets Skolebørn veje og maale. I 1882 foretoges en lignende Undersøgelse, og Komiteen vil nu sammenligne Resultaterne for at betise Gymnastikens og de forbedrede hygiejniske Forholds Gavn. Maalingen og Vejningen tænkes foretaget til Foraaret rundt om paa Mejerierne.

En Mormon som Folketingskandidat. I Anledning af, at Maskinarbejder Samuelsen, der er Mormon, er opstillet som Socialdemokraternes Kandidat i Aarhus søndre Kreds i Stedet for Harald Jensen, har Pastor Frimodt-Møller ved St. Johanneskirken i Aarhus skreven en lang Artikel, hvori han hævder, at Mormonismen er grundlovsstridig og at Mormonernes Lære ikke bør taales i Landet, da de endnu i deres hellige, anerkendte Bøger hævder Flerkonieriets guddommelige Indstiftelse og lever efter denne Lære i Praksis.

Artiklen vækker megen Opsigt og diskuteres meget i Aarhus.

Landets Finanser. Folketinget har valgt følgende Medlemmer til Finansudvalget: Af Reformpartiet: A. Nielsen, Blem, Rosager, P. Nyskov, Nørhave, Jensen-Sønderup, P. Madsen, Th. Nielsen. Af Socialisterne: K. M. Klausen, P. Knudsen, Marott. Radikale Venstre: Zahle, Krabbe. Højre: Martin Madsen-Halsted og Moderat Venstre: Neergaard. Altsaa 8 af Regeringspartiet, 3 Socialdemokrater, 2 Radikale, 1 Højremand og 1 Moderat.

Før dem, der ikke kjender Højremanden Madsen-Halsted, skal vi oplyse, at det ingen anden er end den gamle velkjendte Middelfart-Kaptajn Martin Madsen, som forsøgsvis har fundet det nødvendigt — med forsøgsden officiel Bemyndigelse — at pynte sit Navn op med Forsøgelse af Hal-

Restauratør Th. Fugmann, en af Kjøbenhavns mest bekjendte Bærærtere, Ejer af Sangerinde-Pavillonen „Over Stalden" i Charlottenlund, fejrede d. 24. Oktober 30 Aars Jubilæum som Restauratør.

Kjøbenhavns Brandvæsen har bestilt en 4-cylindret Motorvogn paa 12 Hestes Kraft. Vognen skal anvendes til Befordring af Brandvæsenets Officerer ved Udbrud af Ildebrande. Falder Forsøget heldigt ud, er det Meningen at anskaffe flere Automobiler.

Alexis Aladin, den bekjendte Fører for det russiske Arbejderparti, opholdt sig i Slutningen af Oktober Maaned flere Dage i Kjøbenhavn paa Hjemrejse til Rusland fra England, hvor han havde deltaget i et interparlamentariskt Møde som Repræsentant for den russiske Duma. De forskjellige danske Dagblade bringer lange Interviews af den navnkundige Russer.

En plyndret Fabrik. En Fabrikant i Thorsgade paa Kjøbenhavns Nørrebro anmeldte forleden til Politiet, at hans Fabrik, som for nogen Tid siden var bleven nedlagt, fuldstændig var bleven plyndret af Tyve. De var løbet med Vinduer og Døre og havde stjaalet alt Messingbeslag, Laase, Vandhaner og lignende Ting. Politiet har anholdt en halv Snes halvvoksne Drenge, der har forøvet Tyverierne.

„De elektriske Skydebaner" hed et Aktieselskab, som for et Aars Tid siden dannedes i Kjøbenhavn under meget store Forventninger; der var saaledes stillet Aktionærerne i Udsigt, at Udbyttet det første Aar vilde blive 48 pCt. (! ! ! !). Nu er det i Stedet for gaaet fallit, og hele Aktiekapitalen, 50,000 Kr., er tabt. Selskabet havde bl. a. Skydebaner i Tivoli og har ogsaa forsøgt sig i Aalborg.

122 Sagsanlæg paa en Gang har „Politikens" Eftermiddagsudgave „Ekstrabladet" faaet paa Halsen. Det er 122 Arbejdsgivere, tilhørende Arbejdsgiverforeningens Repræsentantskab og Hovedbestyrelse, der mener sig æresfornærmede af Bladet, som betegnede dem som „den forte Bande" eller „den røde Garde", der havde opført sig forbryderisk og rent ud sinnsygeagtigt i Anledning af den nu bilagte Pianoarbejder-Strejke.

Etatsraad Moresco død. Mandag den 29. Oktober er Indehaveren af en af Danmarks største Manufakturforretninger, Etatsraad E. Moresco, afgaaet ved Døden. Han var en af Kjøbenhavns største Arbejdsgivere og beskjæftigede Hundreder af Syersker. Han fejrede sidste 50 Aars Jubilæum som Forretningsmand. Han var Millionær flere Gange og havde Ord for at være godgjørende mod dem, der arbejdede for ham.

Druknede. Den 23. Oktober gik 2 Fiskere ud ved Ballen paa Samsø i en Jolle for at sætte Sildegarn. Jollen væltede, og en anden Jolle gik straks for at komme den til Undsætning, men det lykkedes kun at finde den ene Mand, Jens Mortensen. Den anden, August Carlsen, var druknet. Liget er senere fundet. Han efterlader Enke og 5 Børn.

En Rigmand i Tugthuset. Forleden blev en af Kjøbenhavns rigeste Mænd, en Partikulier Ibsen, ca. 70 Aar gammel, idømt en Tugthusstraf paa 8 Maaneder for utugtigt Forhold til smaa Piger. Han stammer oprindelig fra Lolland og kom til Kjøbenhavn som en fattig Arbejdskarl, der kom til at arbejde paa Holmen. Saa gav han sig til at kjøbe Smaafisk, som hans Kone siegte, og som han solgte varme, og paa denne Maade tjente han i Løbet af faa Aar en Formue, som han senere forsøgede saa betydeligt ved Ejendoms-Spekulation, at han blev Millionær. Han blev imidlertid flere Gange grebet i usædeligt Forhold til Børn, men hidtil var det lykkedes ham at klare for sig ved at betale Forældrene betydelige Summer. Nu er hans sidste Forbrydelse i den Retning dog kommet for Retten og har bragt ham i Tugthuset.

Det är mera katarr i denna del af landet, än alla andra sjukdomar tillsammans, och den blef intill de sista åren ansedd för obotlig. I många år förklarade läkarne den för en lokal sjukdom och föreskref lokala medel, och då de icke uppnådde tillfrisknande vid lokal behandling, förklarades den för obotlig. Vetenskapen har bevisat, att katarr är en konstitutionel sjukdom och derför kräfver konstitutionel behandling. "Hall's Catarrh Cure", fabricerad af F. J. Cheney & Co., Toledo, Ohio, är det enda konstitutionella läkemedel i marknaden. Det tages invärtes i portioner från 10 droppar till en thesked. Det verkar direkt på blodet och systemets slemhinter. De tillsända ett hundra dollars för hvarje tillfälle, som icke kan kureras. Skrif efter cirkulärer och intyg. Adress:
F. J. CHENEY & CO., Toledo, O.

HVEM HON VAR

Lydia E. Pinkham's Lefnadsbeskrifning.

En sanningsenlig historia om huru Vegetable Compound uppdagades och huru "Paniken 1873" förorsakade att det offentligen erbjöds för salu i apoteken.

Denna märkvärdiga kvinna hvars familjenamn är Estes, föddes i Lynn, Mass., den 9de Februar 1819 och stammar från en gammal god kväkarefamilj. Under åtskilliga års tid var hon skollärarinna och blef känd som en

kvinna med vaksam och forskande håg och en allvarsam sträfvan efter kunskapers inhämtande. Hon egde framför allt en underbar sympatetisk natur.

År 1843 ingick hon äktenskap med Isaac Pinkham, en byggmästare och fastighetsmäklare och deras tidigare äktenskap bar en prägel af framgång och lycka. De hade fyra barn, tre söner och en dotter.

Under dessa goda dagar, med gamla seder och bruk, var det vanligt för mödrar att tillreda sina egna mediciner af rötter och örter, naturens eget läkemedel — och doktor anlitades endast i särskildt svåra fall.

Genom tradition och erfarenhet vunno många af dem en underbar kännedom om olika rötters och örters kurerande kraft.

Mrs. Pinkham tog stort intresse i att studera rötter och örter, samt deras välgörande egenskaper vid sjukdomsfall. Hon vidhåller att likasom naturen så rikligt förser oss med vegetabilier af alla slag å sädesfält och fruktträdgårdar, så finna vi i rötter och örter läkemedel, särskildt afsedda att kurera de olika sjukdomar vi plågas af, om vi blott göra oss besvär att söka efter dem, och hon fann nöje i att uppsöka samt bereda enkla, men kraftigfa läkemedel för sin egen familj och vänner.

Främst bland dessa medel var en egendomlig sammansättning af de utmärktaste medicinska rötter och örter, hvilka ansågos mäst lämpliga att kurera kvinnosjukdomar, och Lydia E. Pinkhams vänner och grannar fingo veta att hennes compound lindrade och kurerade, och den blef därför mycket populär ibland dem.

Allt detta gjorde hon hittills fritt och utan ersättning, blott som ett kärleksvärk.

Men 1873 års financiella kris sträckte sig äfven till Lynn. Som den var både långvarig och svår blef den ödesdiger för familjen Pinkhams stora fastighetsintressen, ty den sortens affärer voro de som ledo mest, så att då Centennial året gick in fann familjen all sin egendom liksom bortsopad. Någon annan inkomstkälla måste finnas.

De tre sönerna och döttrarne samt deras moder använde sina gemensamma krafter till att återuppbygga familjens förmögenhet. De resonerade som så, att den medicin, som var så bra för deras kvinliga vänner och grannar, måste vara lika bra för alla andra kvinnor.

Pinkham familjen hade inga penningar och liten kredit. Köket var deras första laboratorium; där kokte de rötter och örter tills de så småningom fingo ett gross flaskor fyllda. Sedan blef det fråga om hur man skulle kunna sälja dem, ty hittills hade de skänkts bort. De låto trycka en del pamfletter, hvilka framhöllo meriterna af medicinen, hvilken nu kallades Lydia E. Pinkhams Vegetable Compound, och dessa delade Pinkhamsönerna ut i Boston, New York och Brooklyn.

Medicinens underbara kurerande egenskaper annonserade sig delvis själf, ty alla som använde den, rekommenderade samma till andra, och den kom allt mer i ropet.

År 1877 hade familjen, genom sina förenade ansträngningar, samlat nog pennigar att börja tidningsannonsering, och därmed var företaget tillförsäkradt framgång och nu är Lydia E. Pinkhams Vegetable Compound ett hushållsord öfveralltt, och många ton rötter och örter användas årligen vid dess beredning.

Lydia E. Pinkham fick ej sjelf upplefva denna stora framgång. Hon togs hårdan för många år sedan, men dock ej förrän hon hade skaffat medel att fortsätta sitt verk med, lika kraftigt som hon själf kunnat göra.

Hon var alltid metodisk i sitt arbete samt behöll, på det omsorgsfullaste rekord af hvarje fall hon hade hand om.

Hvarje sjuk kvinna som vände sig till henne för att få råd, — och de voro tusentals, erhöll den största omsorg och uppmärksamhet, och detaljerna samt symptomerna, behandling och resultat, uppskrefvos för framtida referenser, och nu äro dessa rekord, tillika med hundratusentals andra, att tillgå från alla världens sjuka kvinnor, och representera en stor samling upplysningar angående behandlingen af kvinnosjukdomar, hvilka hvad pålitlighet beträffar knappt kunna finna sin like i något bibliotek i världen.

Tillsammans med Lydia E. Pinkham arbetade hennes svärdotter, den nuvarande Mrs. Pinkham, som var noga instruerad i sitt fack, ty hon hjälpte den förra under många år med den stora korrespondensen.

På hennes del föll naturligtvis ledningen af arbetet, då dess grundläggare föll bort. Hon har fortsatt det i tjugofem år, och ingenting utvisar hvar Lydia E. Pinkham nedlade sin penna och den nuvarande Mrs. Pinkham, nu moder till många barn, upptog den. Med kvinliga medhjälpare, somliga lika skickliga som hon själf, fortsätter den nuvarande Mrs. Pinkham detta storslagna värk, och troligen ha aldrig så många kvinnor erhållit råd och hjälp, att återvinna hälsan, från någon annan persons kontor. Sjuka kvinnor, komma ihåg, att detta råd "Yours for Health", gifves fritt, om Ni blott skrifver och begär det.

Detta är Lydia E. Pinkhams Vegetable Compounds historia; beredt af simpla rötter och örter, det enda medlet för kvinnosjukdomar, och ett passande monument öfver den ädla kvinna, hvars namn det bär.

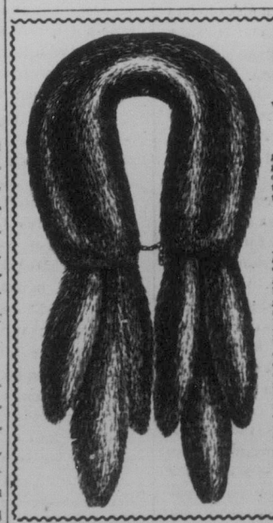

Fritt!

Vacker Pels-Boa.

Sänd ert namn och adress och vi skola genast sända är 24 stycken af våra nya, eleganta och artistfullt gjorda juveler; lättsålda. Säj dem för 10c stycket och returnera till oss $2.40 derför, och vi skola omedelbart tillsända er, *absolut fritt*, denna

Vackra Pels-Boa.

Den är nära 48 tum lång, gjord af Black Baltic Seal, har 6 tjocka "Tails", är varm, hållder rätt, är modern och af omtyckt "style" liksom illustrationen utvisar. Vi äro säkra om ni kommer att blifva mer än belåten dermed. Det är ett elegant pelsverk, genomgående godt. Ni kan med tillförsäkrande bruka den flera år. Enda orsaken hvarför vi kunna offerera dessa är emedan vi hafva köpt hela lagret af en framstående fabrikör, hvilken gjort en stor uppoffring gent emot oss för att få slutsålt. Detta är den enda orsak hvarför vi kunna gifva er ett så dyrbart premium. Vi hoppas att ni begagnar er af detta gyllene tillfälle utan uppskof. Detta är ett mycket ovanligt anbud och någon annan redbar affär kann ej uppvisa dess motsvycke. Er kredit är god hos oss, och vi betro er med juvelerna tills ni sålt dem. Skrif genast på engelska. Adress

FRIEND SUPPLY CO.
1 Washington Str.,
Dept. S. M. BOSTON, MASS.

Scandinavian - American Line

ENESTE
DIREKTE DAMPSKIBSFORBINDELSE
MELLEM
New York og Skandinavien
MED DE
store hurtigseilende Dobbeltskrue Passagererdampere
Oscar II, Hellig Olav,
United States og C. F. Tietgen

Passagererne landsættes i Skandinavien uden Omskiftning og Reisen gjøres paa ca. 9 Dage. Hele Hoveddækket er inddelt i Separat Kamre med 2, 4 og 6 Koier. Skriv for Pris og Oplysninger til

Nye skandinaviske Vexel-Kursen erholdes gratis

A. E. JOHNSON CO.,
100 Wash. Ave. So., Minneapolis, Minn.